

Α' Λυκείου Θουκυδίδης.

Μετάφραση Γ' 70-75

70.Και οι Κερκυραίοι βρίσκονταν σε εμφύλια διαμάχη, αφότου γύρισαν σ' αυτούς οι αιχμάλωτοι που είχαν συλληφθεί στις ναυμαχίες για την υπόθεση της Επιδάμνου και αφέθηκαν ελεύθεροι απ'τους Κορίνθιους, με την φαινομενική αιτιολογία πως έχει καταβληθεί από τους προξένους χρηματική εγγύηση ύψους 800 ταλάντων, στην πραγματικότητα όμως επειδή είχαν πεισθεί από τους Κορινθίους να προσαρτήσουν την Κέρκυρα (στην Κόρινθο).Και προέβαιναν αυτοί σε πράξεις, επισκεπτόμενοι τον καθένα χωριστά από τους πολίτες, με σκοπό να απομακρύνουν την πόλη απ'τους Αθηναίους. Και, όταν έφτασε και Αθηναϊκό και Κορινθιακό καράβι, που μετέφεραν πρέσβεις και, αφού άρχισαν οι διαπραγματεύσεις, οι Κερκυραίοι με ψηφοφορία αποφάσισαν με τους μεν Αθηναίους να είναι σύμμαχοι, σύμφωνα με τις ισχύουσες συνθήκες, με τους δε Πελοποννήσιους φίλοι, όπως ακριβώς πρωτύτερα.

Και (ήταν ο Πειθίας και εθελοντικά πρόξενος των Αθηναίων και αρχηγός της δημοκρατικής παράταξης) τον σύρουν στα δικαστήρια αυτοί οι άντρες (οι συνεργάτες των Κορινθίων) λέγοντας (με την κατηγορία) ότι προσπαθεί να υποδουλώσει την Κέρκυρα στους Αθηναίους. (ότι απεργάζεται σχέδιο υπαγωγής της Κέρκυρας στην κυριαρχία των Αθηναίων).Αυτός απ' τη μεριά του, αφού αθώωθηκε σύρει με τη σειρά του στο δικαστήριο τους 5 πιο πλούσιους απ' αυτούς τους άντρες, ισχυριζόμενος (με την κατηγορία) ότι κόβουν υποστυλώματα των κλημάτων των αμπελιών και από το ιερό έδαφος του Δία και από του Αλκίνου. Ο νόμος επέβαλλε πρόστιμο ένα στατήρα για κάθε ένα χωριστά υποστύλωμα και, αφού καταδικάστηκαν να πληρώσουν πρόστιμο και κατέφυγαν στους ναούς ως ικέτες, λόγω του μεγάλου ύψους του προστίμου, επιδιώκοντας να το πληρώσουν ύστερα από συμφωνία, ο Πειθίας (γιατί συνέβαινε να είναι και μέλος του κοινοβουλίου) πείθει (κατάφερε να τους πείσει), ώστε να εφαρμοστεί ο νόμος. Αυτοί όμως, επειδή και από το νόμο ήταν αναγκασμένοι και ταυτόχρονα πληροφορούνταν ότι ο Πειθίας, όσο ήταν ακόμα μέλος της Βουλής, σκοπεύει να παρακινήσει πειστικά το λαό για να θεωρεί τους ίδιους με τους Αθηναίους εχθρούς και φίλους, οργάνωναν συνωμοσία και, αφού πήραν μαχαίρια, εισβάλλουν αιφνιδιαστικά στη βουλή και σκοτώνουν και τον Πειθία και περίπου άλλους 60 από τους βουλευτές και τους πολίτες. Και κάποιοι άλλοι ομοϊδεάτες του Πειθία, ελάχιστοι, κατέφυγαν στο Αθηναϊκό καράβι που ήταν ακόμα εκεί.

71.Αφού λοιπόν έκαναν αυτό κι αφού κάλεσαν σε συγκέντρωση τους Κερκυραίους, είπαν πως αυτά και απολύτως ενδεδειγμένα είναι και πως δεν επρόκειτο με κανένα τρόπο να υποδουλωθούν στους Αθηναίους, και στο εξής να μη δέχονται κανένα από τους δυο εμπόλεμους παρά μόνο αν εμφανίζονταν με ένα μόνο πλοίο απέχοντας από κάθε πολεμική κινητοποίηση, μεγαλύτερη όμως παρουσία πλοίων να τη θεωρούν εχθρική. Και αφού είπαν,

τους εξανάγκασαν και να επικυρώσουν την πρόταση. Αποστέλλουν επίσης αμέσως και στην Αθήνα πρέσβεις και για να εξηγήσουν τα σχετικά με τα συμβάντα, πως δηλαδή τους συνέφερε (;), και για να πείσουν εκείνους που είχαν καταφύγει εκεί να μην προβούν σε καμιά εχθρική ενέργεια για να μην προκληθεί κάποια αντίδραση.

72.Κι όταν αυτοί έφτασαν, οι Αθηναίοι, αφού συνέλαβαν και τους πρέσβεις με την φαινομενική αιτιολογία ότι είναι πρόξενοι αναταραχών, και όσους αυτοί έπεισαν, τους συγκέντρωσαν για λόγους ασφαλείας στην Αίγινα.

Στο μεταξύ, από τους Κερκυραίους εκείνοι που κατείχαν την εξουσία, αφού ήρθε Κορινθιακό πολεμικό πλοίο και Λακεδαιμόνιοι πρέσβεις, επιτέθηκαν στους δημοκρατικούς και πολεμώντας νίκησαν. Και όταν έπεσε η νύχτα, οι μεν δημοκρατικοί κατέφυγαν στην ακρόπολη και στα υψώματα της πόλης και εκεί, αφού συγκεντρώθηκαν, εγκαταστάθηκαν με ασφάλεια και κατείχαν τον Υλλαϊκό λιμένα. Αντίθετα, οι Ολιγαρχικοί κατέλαβαν και την αγορά, όπου ακριβώς κατοικούσαν κι οι πιο πολλοί απ' αυτούς, και το λιμάνι το γειτονικό που έβλεπε στην απέναντι στεριά.

Και την επόμενη μέρα, έκαναν μερικούς ακροβολισμούς και έστελναν ολόγυρα απ'τους αγρούς(απεσταλμένους)και οι δύο αντίπαλες παρατάξεις (αμφότεροι) προσκαλώντας τους δούλους και δίνοντας υποσχέσεις ελευθερίας. Και στην μεν δημοκρατική παράταξη προσχώρησε με σχέση συμμαχίας το σύνολο των οικιακών δούλων, στους δε ολιγαρχικούς 800μισθοφόροι απ' την απέναντι στεριά.

Ύστερα από διάλειμμα μιας μέρας, ξαναγίνεται μάχη και υπερिσχύνουν οι δημοκρατικοί, και χάρη στην οχυρότητα των θέσεων και, επειδή υπερείχα αριθμητικά. Και οι γυναίκες με γενναιότητα τους βοήθησαν ενεργά, χτυπώντας από τα σπίτια με πήλινα αντικείμενα και υπομένοντας το θόρυβο, πράγμα που δεν συνάδει με τη (γυναικεία)φύση τους. Καιόταν έγινε η υποχώρηση, αργά το απόγευμα, επειδή φοβήθηκαν οι ολιγαρχικοί μήπως, αφού επιτεθούν οι δημοκρατικοί, με τον πρώτο αλαλαγμό της εφόδου, και τον ναύσταθμο κυριεύσουν, και τους ίδιους εξολοθρεύσουν, πυρπολούν τα σπίτια που βρίσκονταν γύρω από την αγορά και τις οικίες που κατοικούσαν πολλές οικογένειες(πολυκατοικίες) για να μην υπάρχει οδός προσέγγισης(προς το ναύσταθμο), χωρίς να λυπούνται ούτε τα δικά τους ούτε τα ξένα, με αποτέλεσμα και πολλά πράγματα εμπόρων να γίνουν παρανάλωμα του πυρός, και η πόλη να κινδυνεύσει στο σύνολο της να αφανιστεί, αν έσπρωχνε τη φωτιά άνεμος με κατεύθυνση προς αυτήν. Και οι δημοκρατικοί, αφού σταμάτησαν τη μάχη, καθώς και τα δυο στρατόπεδα απείχαν από εχθροπραξίες, βρίσκονταν τη νύχτα σ' επιφυλακή. Και το Κορινθιακό πλοίο, επειδή είχαν υπερिσχύσει οι δημοκρατικοί, ανοιγόταν με προφυλάξεις έξω στο πέλαγος και, από τους μισθοφόρους οι περισσότεροι, ξεφεύγοντας την προσοχή μεταφέρθηκαν στην απέναντι ξηρά.

"Γ' 75*ΞΕΝΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ*"

Την επόμενη όμως μέρα καταφθάνει σε βοήθεια ο Νικόστρατος, ο γιος του Διειτρέφη, στρατηγός των Αθηναίων, από τη Ναύπακτο με δώδεκα πλοία με 500 οπλίτες Μεσσήνιους. Και διαπραγματεύονται συμφωνία και τους πείθει, ώστε να συμφωνήσουν μεταξύ τους να δικαστούν από τη μια μεριά οι δέκα κύριοι υπαίτιοι, οι οποίοι δεν έμειναν από εκεί και ύστερα (στην Κέρκυρα) και από την άλλη οι υπόλοιποι να κατοικούν (εκεί), αφού υπογράψουν συνθήκη και μεταξύ τους, και με τους Αθηναίους, ώστε να θεωρούν (από δω και μπρος) τους ίδιους εχθρούς και φίλους. Και αυτός λοιπόν, αφού έκανε αυτά, σκόπευε να αποπλεύσει.

Οι αρχηγοί όμως των δημοκρατικών τον έπεισαν να τους αφήσει πέντε από τα πλοία του για να είναι οι αντίπαλοι σε πιο μειονεκτική θέση αν εκδηλωνόταν κίνημα αφενός, και από την άλλη να αποστείλουν μαζί (του) αφού επανδρώσουν με πληρώματα ισόποσα πλοία από εκείνους τους ίδιους (ολιγαρχικούς). Κι αυτός συμφώνησε βέβαια και εκείνοι στρατολογούσαν τους εχθρούς για τα πλοία. Και εκείνοι (ολιγαρχικοί), επειδή φοβήθηκαν μήπως αποπεμφθούν στην Αθήνα, κατέφυγαν σαν ικέτες στο ναό των Διόσκουρων. Και ο Νικόστρατος τους σήκωνε και προσπαθούσε να τους εμψυχώσει.

Και επειδή δεν τους έπειθε, οι δημοκρατικοί, αφού οπλίστηκαν μ' αυτή τη δικαιολογία, επειδή τάχα αυτοί δεν είχαν καθόλου καλούς σκοπούς στο μυαλό τους, με τη δυσπιστία τους να μη θέλουν να αποπλεύσουν μαζί του (με τον Νικόστρατο), και τα όπλα τους από τα σπίτια πήραν και, θα 'χαν σκοτώσει μερικούς απ' αυτούς (ολιγαρχικούς) που συνάντησαν, αν δεν τους εμπόδιζε ο Νικόστρατος. Βλέποντας οι άλλοι αυτά που λάβαιναν χώρα, καταφεύγουν ως ικέτες στο βωμό της Ήρας (Ηραίο) και ανέρχονται σε όχι λιγότερους από τετρακόσιους. Και οι δημοκρατικοί, επειδή φοβήθηκαν μήπως αυτοί δημιουργήσουν κάποια αναταραχή, τους σήκωσαν, αφού τους έπεισαν, τους μετέφεραν στο νησί που βρίσκεται μπροστά από το Ηραίο και διοχέτευαν προς τα εκεί για χάρη τους τα προς το ζην αναγκαία.

